

Právě čtete

číslo 1.

VĚTRNÍK

Ročník XXXI

Sobota 14. října 2000

Vítací čas

Je podzim, čas sklizně přírodou přichystaných plodů, ale také čas, kdy venkovští ochotníci sklízejí úrodu své divadelní práce.

Je to čas, kdy s radostí v očích vítám hrající soubory, hosty, diváky, známé i neznámé, ale i s bolestí v srdci vyhlížím ty, se kterými si už nedám skleničku na malém sále. Čas je neúprosný, a přece milosrdný.

Přeji všem účastníkům letošního Krakonošova divadelního podzimu dostatek času na divadlo, na přátele, na zábavu i na sebe.

My přehlídkoví "brabenci" se budeme snažit, abyste rádi přijížděli a neradi odjížděli.

Přeji divadlu a lidem kolem něho pěkný divadelně pohodový podzimní čas.

Svatava Hejralová, předsedkyně PV KDP

P.S. Letos jen stručně, opravdu už nemám čas - začíná PŘEHLÍDKA!!!

Dnešní program			Včerejší program		
9:00	pietní vzpomínka	hřbitov	15:00	příjezd DS Mělník	
9:00	KPR	spořitelna	17:00	setkání se zástupci médií	kužárna
10:00	přípravný výbor	kužárna	18:00	příjezd DS Křenovice	
14:00	příchod DS Krakonoš		18:00	přípravný výbor	
14:00	Větrovanka			slavnostní zahájení	velký sál
14:00	vítání DS Křenovice	na MěÚ	19:30	DS Mělník	velký sál
14:30	vítání DS Křenovice	před diva- dlem		Lhářka	
14:30	vítání DS Krakonoš	na MěÚ	21:45	zahájení KPR	půdička
15:00	vítání DS Krakonoš	před diva- dlem	21:45	Rozloučení DS Mělník	malý sál
18:00	příjezd DS Boleradice				
18:00	setkání s porotou	kužárna			
19:00	Setkání hostů, poroty a pořadatele	malý sál			
19:30	DS Křenovice Herkules a Augiášův chlév	velký sál			
21:30	zasedání poroty	kužárna			
21:45	zahájení KPR	půdička			
21:30	společenský večer	hasičovna			

Slávinka Hu-
bačková ja-
ko před třice-
ti lety uvedla
Dědkovo
představení

Měl schopnost odpouštět

**Rozhovor s Jaromírem Děd-
kem, hercem Nového divadla
Mělník, synem zesnulého reži-
séra Vladimíra Dědka**

*Pane Dědku, před rokem jsem děla-
la rozhovor s vaším tatínkem Vladimí-
rem. Je mi moc líto, že si dnes nemohu
povídat opět s ním, už to bohužel nejde.
Ale když ne s ním, tak prosím alespoň
trochu o něm.*

*Myslíte, že by byl s vámi dnes (v so-
botu) večer spokojen? Byl vůbec někdy*

Cena diváka

Přípravný výbor Krakonošova divadel-
ního podzimu vyhláší anketu, jejíž vý-
sledky rozhodnou o udělení ceny diváka na
slavnostním zakončení přehlídky. Každý
návštěvník představení má po jeho zhlédnu-
tí možnost udělit hře jeden, pět či deset bo-
dů /čím více bodů, tím lepší hodnocení/
podle toho, do které přihrádky schránky -
umístěné v přízemí u šatny - vhodí při od-
chodu svou vstupenku. O úspěších jednotli-
vých souborů u publika budeme pravidelně
informovat ve Větrníku.

al

jako režisér spokojen?

Jako správný režisér ne. Byly sice chvílky, kdy nám dal ales-

poň trochu najevo svou spokojenost, ale ty byly vzácné. Režisér jeho formátu hru nikdy nepovažuje za hotovou, pořád na ní se souborem pracuje, snaží se vše zdokonalovat.

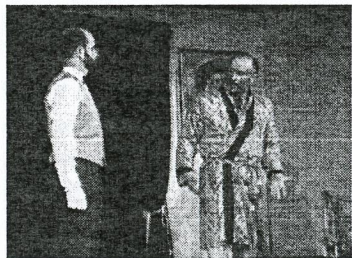
Bylo jeho zvykem hodnotit vaše herecké výkony hned po představení?

Po skončení představení nám poděkoval, uklidnil nás, a až po čase, s odstupem dejme tomu týdne je začal rozebírat a hodnotit.

Bylo dnes pro vás těžké hrát?

Ano, i když nešlo o první představení od jeho smrti. Vzpomínky jsou prostě ještě moc živé. Tatínek zemřel v sobotu

30. září a my hned v neděli hráli v Mělníce. Je těžké to vyličit. Myslel jsem, že ono první slovo lhář-

ka vůbec neřeknu. Tady ve Vysokém za námi už před představením chodila spousta známých a ti nás podrželi.

Jaký byl oblíbený žánr vašeho otce?

Jezdil jsem s ním a pomáhal s kulisami už od sedmi osmi let, takže vím, že se hrály všechny žánry od tragédie až po komedii, pohádky, frašky atd. Nedá se říct, že by měl oblíbený jeden

žánr, nebyl jednostranně zaměřen. Lákaly ho zejména ty nejtěžší kusy.

Jak jste se dostali k Henequinově Lhářce? Kdo ji vybral a proč?

Samozřejmě táta. A proč? Je ze života. Vždy vybíral hry o kterých si myslel, že by mohly diváka oslovit, i když to byl třeba – jako v tomto případě – lehčí žánr. Hrou se zabýval pokaždé dlouho a před nás herce předstoupil již připravený.

Jaký je váš názor na lhaní? Lžete často?

Nemám rád lhaní, nesouhlasím s ním, snad kromě toho na jevišti. Táta dokázal leccos odpustit, ale

lhaní netoleroval. Když jsem byl malý, většinou jsem od něho dostal na zadek a týden čtrnáct dní jsem cítil, že se zlobí. Ne že by na mě nemluvil, ale bylo to jen tak na půl úst. Až když jsem si to něčím vyžehlil, byl jsem vzat na milost. Měl schopnost promíjet, odpouštět.

Váš tatínek vystřídal, i když zřejmě nechtěně, několik profesí. Původně byl zubním laborantem, pak pracoval v autoškole a skončil jako zedník na montážích. Co živil vás?

Jsem spolumajitelem firmy zajišťující kompletní střechařské práce.

Váš soubor se tu zdrží jenom krátce. A vy?

Zůstanu tu celý týden. Vysoké znám velmi dobře. Pokaždé, když sem táta jel, bral mě s sebou. A já tu zase byl už asi dvakrát se svým malým synem. Líbí se mi tu, vždy sem rád přijdu pobýt.

Děkuji za rozhovor. al

*Když už člověk jednou je,
tak má koukat, aby byl.
A když už kouká, aby byl a je,
tak má být tím, čím je, a ne tím čím
není,
jak tomu v mnoha případech je.*

Dovolil jsem si, milá Věrko, Jardo, Jano a Tomášku, i vy vzácní přátelé našeho Ládi, použít citát Jana Wericha, nejen protože to byl Láďou obdivovaný člověk, ale za tímto citátem, jeho první částí, vidím člověka Láďu, jeho životní postoj, jeho práci pro amatérské divadlo, a nejen pro něj.

Na Mělník se Láďa přistěhoval ze Mšena v roce 1962, kde byl také členem tamního divadelního spolku. Na mělnických prknech, co znamenají svět, se ovšem objevoval už od roku 1960, kdy hostoval v několika inscenacích Nového divadla, počínaje "Pohledem do očí" od O. Daňka. Jako herec působil v Divadelním spolku Nové divadlo, jehož je členem od roku 1962, až do roku 1973, kdy byl z Mělníka odejit, jak se bohužel v té době stávalo. Působil pak v souboru ve Vysoké Libni. Na Mělník se vrátil v roce 1979, ale to už jako režisér, a jak bylo všeobecně známo, jako úspěšný a výborný režisér. Jeho prvním režijním činem po mělnické odluce byla pohádka B. Fixové "Kterak se čert o princeznu pokoušel", dále pak například Kaločův "Mejdan na písku" a jeho poslední inscenací byla "Lhářka" od Henequina. Záměrně nevypočítávám všechny jeho režijní práce, kterých bylo od roku 1979 celkem třináct

a na několika dalších se podílel radou, ani jeho nespočetné a nepopiratelné úspěchy, kterých bylo mnoho. Vzpomínám na něj jako na člověka, na člověka, s nímž nebyla jenom radost pracovat, to především, ale bylo to zároveň i poučení. On nás neformoval jen jako divadelní postavy, ale skrze ně ovlivňoval nás samé, náš pohled na svět. Učil nás využívat svých zkušeností a schopností k úspěšnému zvládnutí role, a tím celé inscenace. Měl obrovský dar přesvědčit své okolí o správnosti svého názoru a tak získávat lidi na svou stranu. Pro svou zapálenost pro amatérské divadlo, pro svou erudovanost, se stal tak známým a žádaným, že musel zákonitě začít pracovat i s jinými soubory, a to dokonce až v zahraničí, v Chorvatsku, kde pomáhal zvyšovat úroveň českých krajan-ských spolků.

Toto vše dělal rád a s plným nasazením, on to jinak neuměl, protože měl potřebu rozdávat, tak jako nikdo z nás. Bohužel jeho práci náhle přerušila smrt. On ovšem neodešel úplně, on je mezi námi, v našich srdcích, kde zanechal hlubokou a nesmazatelnou stopu. Láďo, slibuji ti za sebe i za všechny členy Nového divadla, že v tvém díle budeme pokračovat, seč nám síly a schopnosti budou stačit. Loučím se s tebou jménem všech členů i sám za sebe divadelním "zlom vaz", protože vím, že ty si nedáš pokoj ani tam na-
hoře.

Sbohem, Láďo!

Ivan Neubauer

Jsou chvíle, a takhle k nim patří, kdy pocítujeme, kdy si uvědomujeme, jak jsou slova nedůstatečná - tedy slova sama o sobě. Jak asi jiné bylo to slovo na počátku dění, slovo, co se stalo činem. Jak jiné se zdá na konci, po činu, kdy dění jako by ustalo a je, zdá se, slovy nepopsatelné.

Tyto úvahy mne potkaly při loučení s tím, koho jsem měl rád proto, že u něho za slovem stál čin - jednání, a to jak v soukromém, tak v občanském životě. Mostem mezi oběma mu přitom bylo divadlo, divadlo jako umění cítit, myslet a jednat.

Jestli jsem od Vládi Dědka odkoukal a přijal za své alespoň jádro umění klenout oblouky tohoto mostu a jestli jsem nebyl sám, tak to znamená, že ono umění lze slovy popsat, to znamená, že dění neustalo, nic není na konci, není po činu. Jen Vlád'a Dědek a jeho příklad zůstane v našich myslích a jednat musíme my, co jsme se od něj naučili stavět.

Za sebe mu to slibuji, a to nejméně proto, abych se s ním mohl znovu potkat.

Milan Strotzer

S Vladimírem jsme se znali more let, ale při práci jsme se setkali jen jednou. Bylo to v inscenaci Tři na lavičce, kterou provázel takový prapodivný osud. Brzy po premiéře odešel pan Hartmann a Vladimír se rozhodl, že jeho roli převezme sám, a mne požádal, abych v této situaci spolurežiroval. Byla to moc pěkná práce a hráli to pak s velkým úspěchem v obsazení Slávka Kapalínová, Lád'a Lhota a Vladimír.

Aby nebylo těch ran málo, opustil nás Lád'a Lhota, legenda českého nejen amatérského divadla. Tak jsem nakonec vstoupil do té inscenace i já. Hráli jsme to s Vladimírem moc rádi a hlavně proto, abychom umožnili Slávce Kapalínové, která v tom byla skvělá a strčila nás oba do kapsy, oslavit životní jubileum na jevišti. Bylo plné divadlo, oslavy velkolepé, především díky Vladimírovi, který to skvěle

připravil a zorganizoval. Dlouho jsme na to vzpomínali. Je to jako včera, a my už jsme tady nedávno, spolu s Vladimírem, slavili Slávinčiny devadesátiny.

Ted' jsem se dozvěděl, že Vladimírovi "se to přihodilo" na cestě z Libice na Mělník, tedy na cestě, kdy jel z jedné divadelní akce na divadelní zkoušku. Pravda, vzal to trochu oklikou, ale já si myslím, že stejně na Mělník dorazil a přijel včas. Je ted' tady s námi na svém jevišti, kde sklízел mnohé úspěchy a kde prožil většinu svého plodného divadelního života. Dovolte mi malý vzkaz.

Vladimíre, až budeš připravovat výhledový dramaturgický plán, nezapomeň na nás. Ani se nenaděješ, a i my budeme na těch prknech, která znamenají věčnost. Tak zatím čau a nashle!

Tvůj Bořík Procházka.

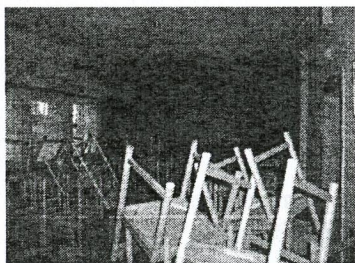
Anketa

Přestože se ve včerejším představení lhalo ostošest, Nové divadlo z Mělníka získalo 432 hlasů od 51 diváků.

Předpověď počasí na sobotu:

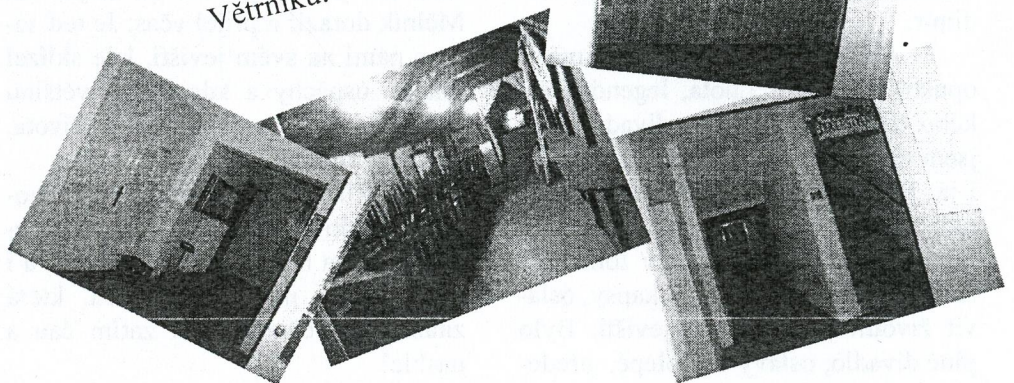

Polojasno až oblačno, ráno ojediněle mlhy. Nejnižší noční teploty 14-11°C, nejvyšší denní 16-20°C. Vítr mírný jihovýchodní až východní 4-7 m/s.

Ještě před týdnem byla divadelní budova Krakonoše takto opuštěná. Jak

potom ožila a žije, budeme zachycovat na stránkách Větrníku.

Jídelníček

Letos vám bohužel nemůžeme dělat laskominy jídelníčkem naší půdní vyvařovny, protože ta osiřela. O žaludky divadelních brabenců se budou starat profesionální kuchaři z restaurace České spořitelny. Budeme se snažit zjistit, čím si nás každý den budou chtít uctít.

Red.

Těsně před uzávěrkou nás Jarda Hofman informoval, že bude vyvařovat polévky. Dnes to například bude bramboračka za 15,- Kč a na večer prý připraví kyselo.

Sponzoři XXXI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

PP & S.r.o.

EPRONA

Die Garten - Galerie

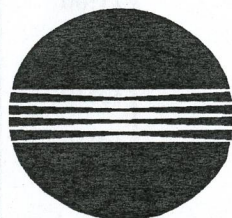
R Sager

Gonten Švýcarsko

ŽELEZÁŘSTVÍ *71 školy*
domácí potřeby - elektro

COMPUTER SHOP
CS23

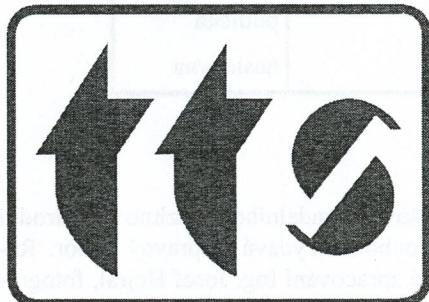
KB
KOMERČNÍ
BANKA a. s.

MINOLTA

ALFASPED
LOGISTIK S.R.O.

BOLJA

Gema
Turnov

*Přátel si važ, a kdo se osvědčili,
ty hákem z ocele si připni k srdci.*

William Shakespeare: Hamlet

Program na zítřek		
11:00	KPR	spořitelna
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	
13:00	Kurz režisérů SČDO	sokolovna
13:30	loučení s DS Křenovice	malý sál
14:30	Větrovanka	před divadlem
14:30	vítání DS Boleradice	na MěÚ
15:00	vítání DS Boleradice	před divadlem
16:00	DS Krakonoš Charleyova teta	velký sál
19:30	DS Krakonoš Charleyova teta	velký sál
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	zahájení KPR	půdička
22:30	společenský večer	hasičovna